

Sygn. akt II Cz 165/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak (spr.)

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy(...)

przeciwko M. L.

o eksmisję

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23 sierpnia 2014 roku, sygn. akt I C 109/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt: II Cz 165/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, po rozpoznaniu sprawy z powództwa Gminy (...) przeciwko M. L. o eksmisję, odrzucił sprzeciw pozwanego od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 14 marca 2014 r.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwany – po złożeniu sprzeciwu od wyroku zaocznego – został wezwany do uzupełnienia jego braków formalnych poprzez uiszczenie opłaty w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia złożonego środka zaskarżenia. Wezwanie to zostało doręczone w dniu 17 czerwca 2014 r. Pozwany w terminie nie uiszczył opłaty wnosząc jedynie o przedłużenie terminu do jej dokonania.

Następnie Sąd w oparciu treść art. 2 ust. 2 w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wskazał, że strona obowiązana jest uiszczyć od sprzeciwu od wyroku zaocznego połowę opłaty, przy czym opłata ta nie może być mniejsza niż 30 zł. Sprzeciwu nieopłacony podlega natomiast odrzuceniu w myśl art. 344 § 3 k.p.c.

Dodatkowo Sąd podkreślił, że wyznaczony termin siedmiodniowy jest terminem ustawowym, zatem nie może być przez sąd wydłużony ani skrócony.

Z tych względów Sąd odrzucił sprzeciw.

Zażalenie na postanowienie złożył pozwany podając, że żadaną kwotę 100 zł wpłacił w dniu 30 czerwca 2014 r. Wskazał, że opóźnienie w uiszczeniu żądanej opłaty było wynikiem tego, że emeryturę otrzymuje do dnia 31 każdego miesiąca. Powołując się na powyższe względy pozwany wniósł o uwzględnienie jego zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego jest zasadne.

Biorąc pod uwagę okoliczności tej konkretnej sprawy, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji nie nadał dostatecznego znaczenia okoliczności, że pozwany w wyznaczonym terminie do uiszczenia opłaty, pismem z dnia 18 czerwca 2014 r. wniósł o przedłużenie terminu do dokonania wymaganej opłaty do końca miesiąca czerwca, co umotywował faktem oczekiwania na otrzymanie emerytury /k.33/, a następnie uiścił wymaganą opłatę 100 zł od sprzeciwu od wyroku zaocznego w dniu 30 czerwca 2014 r. /k.46/, zgodnie z treścią powyższego pisma. W tej sytuacji zachowanie Sądu Rejonowego, polegające na odrzuceniu sprzeciwu z uwagi na brak uiszczenia opłaty w terminie, razi nadmiernym formalizmem.

Wskazać należy, że z art. 344 § 3 k.p.c. nie wynika, aby termin wyznaczony do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu był terminem ustawowym, o którym mowa w art. 130 k.p.c., zatem możliwość jego przedłużenie nie wydaje się być wyłączona. W piśmiennictwie co prawda spotkać można pogląd, że w sytuacji braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego zastosowanie powinien znaleźć art. 130 k.p.c., jednakże stanowisko to nie do końca uwzględnia różnicę pomiędzy wniesieniem pisma procesowego inicjującego postępowanie, a środkiem obrony, jakim jest sprzeciw od wyroku zaocznego. Strona składająca pozew powinna się pod każdym względem, również finansowym, przygotować do procesu. Natomiast strona pozwana, w przypadku wydania przeciwko niej wyroku zaocznego, jest pozbawiona takiej możliwości, zatem termin tygodniowy na usunięcie braku fiskalnego może nie być wystarczający. Wobec powyższego w konkretnych okolicznościach sprawy uzasadnione wydaje się przedłużenie terminu do uiszczenia opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego, jeżeli pozwany o to wniesienie przed jego upływem, wskazując jednocześnie przyczyny niemożności zachowania się zgodnie z doręczonym wezwaniem. Takie uzasadnione okoliczności zdaniem Sądu Okręgowego w sprawie wystąpiły. Nie bez znaczenia dla dokonanej oceny było lojalne zachowanie się pozwanego wobec Sądu, pozwany bowiem uiścił wymaganą opłatę w terminie podanym w piśmie z dnia 18 czerwca 2014 r.

Ponadto, oprócz możliwości przedłużenia terminu sądowego do uiszczenia opłaty od sprzeciwu (art. 344 § 3 k.p.c.), w sytuacji, gdy pozwany występuje samodzielnie, bez profesjonalnego pełnomocnika, należało zareagować na jego pismo z wnioskiem o przedłużenie terminu, a tego Sąd Rejonowy nie uczynił. Mógł Sąd też pouczyć pozwanego o możliwości złożenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. W tej konkretnej sytuacji należało bowiem wziąć pod uwagę, że roszczenie pozwu dotyczy eksmisji z lokalu socjalnego, a zatem może dotyczyć osoby, której zwolnienie od kosztów sądowych może przysługiwać.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.